

Ár 2010, þriðjudaginn 27. apríl, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 54/2009**:

M

gegn

Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og F, Reykjavík, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 14. október 2009 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 9. október 2009. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 25. september (sic) 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 5. nóvember 2009. Með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 6. nóvember 2009 var bréfið sent sóknaraðila og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær 3. desember með ódagsettu bréfi sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 22. desember, 7. janúar, 20. og 27. apríl 2010.

II.

Málsatvik.

Þann 18. október 2007 tók sóknaraðili svonefnt erlent myntkörfulán hjá GF. Um var að ræða gengistryggt lán með breytilegum vöxtum og með 1. veðrétti í íbúð. Samkvæmt skuldabréfi, sem sóknaraðili gaf út viðurkenndi hann að skulda GF jafnvirði kr. 35.000.000 í svissneskum frönskum (50%) og japönskum jennum (50%). Voru grunnvextir svissnesku frankanna á greindum degi 3,8% en japönsku jenanna 1,86%. Í skuldabréfinu var að finna heimildir til handa varnaraðila til breytingar á vöxtum. Samhliða útgáfu skuldabréfsins ritaði sóknaraðili undir yfirlýsingu þess efnis að hann gerði sér fulla grein fyrir þeirri áhættu, sem fælist í lántöku í erlendum myntum, sem og að varnaraðila væri heimilt að breyta vöxtum lánsins á þriggja mánaða fresti.

Varnaraðili lagði 25. október 2007 inn kr. 34.189.750 inn á reikning sóknaraðila. Voru kr. 159.375 teknar út sama dag en kr. 30.000.000 og aftur kr. 141.594 degi síðar. Umrætt lán mun nú standa í um kr. 88.000.000.

Sóknaraðili beindi erindi til varnaraðila 19. ágúst 2009 þar sem farið var fram á að lánið yrði „afturkallað“. Erindinu var hafnað af hálfu varnaraðila 28. september 2009.

Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 9. október 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir þá kröfu að „*umrætt myntkórfulán uppá 35.000.000- sem tekið var til að kaupa framtíðar íbúðarhúsnæði verði tekið til baka að viðbættum eðlilegum vöxtum.*” Sóknaraðili kveður varnaraðila ávallt hafa vitað að umrætt lán hafi verið tekið til kaupa á íbúðarhúsnæði. Þar sem kaupum hafi verið rift hafi sóknaraðili enga þörf á láninu og enga möguleika á að nýta peningana. Telur sóknaraðili varnaraðila hafa sýnt algert úrræðaleysi og engar raunhæfar tillögur lagt fram að lausn málsins. Sóknaraðili segist enga möguleika hafa á því að greiða af láninu með tilliti til launa og núverandi stöðu lánsins. Sóknaraðili kveður lánsfjárhæðina enn vera á reikningi sínum hjá varnaraðila þar sem ekkert hafi orðið af íbúðarkaupunum. Sé því um algeran forsendubrest að ræða fyrir lántökunni.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðili krefst þess aðallega að öllum kröfum sóknaraðila verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að kröfunum verði hafnað.

Áhrærandi aðalkröfu sína vísar varnaraðili til þess að samkvæmt ákvörðun Fjármálaeftirlitsins 21. október 2008 hafi öllum eignum GF verið ráðstafað til varnaraðila. Samkvæmt c-lið viðauka við ákvörðunina hafi þó kröfur og sjóðsstreymi vegna krafna, sem veðsettar hafi verið öðrum fjármálafyrirtækjum, ekki verið framseldar. Kveður varnaraðili mörg erlend myntkórfulán með veð í fasteignum hafa verið veðsett Seðlabanka Íslands, þ.á m. umþrætt lán sóknaraðila. Hafi lánið því ekki færst til varnaraðila og sé kröfum í máli þessu því ranglega beint að varnaraðila. Verði því að vísa málinu frá úrskurðarnefndinni. Í annan stað telur varnaraðili kröfugerð sóknaraðila svo óskýra og óljósa að vísa verði málinu frá samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefndina, dagsettra 8. júní 2000.

Varðandi varakröfu sína bendir varnaraðili á að sóknaraðili hafi 26. október 2007, millifært kr. 30.000.000 af reikningi sínum og inn á eignastýringarsafn sitt og fjárfest fyrir þá fjárhæð í hlutdeildarskírteinum í GF Peningamarkaðssjóði, þrátt fyrir að lánið hafi að sögn sóknaraðila verið tekið til kaupa á fasteign, sem sé í eigu föður sóknaraðila. Af viðskiptayfirlitum sjáist að sóknaraðili hafi ráðstafað láninu til annarra hluta en fasteignakaupa og hafi lánsfjárhæðin ekki verið óhreyfð á innlánsreikningum sóknaraðila hjá varnaraðila. Bendi sú ráðstöfun sóknaraðila að verja kr. 30.000.000 til verðbréfakaupa af þeim kr. 34.000.000, sem greiddar voru til hans, ekki til þess að kaup á téðri fasteign hafi verið forsenda fyrir lántökunni. Þá hafi bankinn engar upplýsingar fengið um slíkt. Loks vísar varnaraðili til þess að sóknaraðili hafi verið meðvitaður um þá áhættu, sem fylgdi því að taka lán í erlendum myntum.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili gerir í máli þessu þá kröfu að „*umrætt myntkórfulán uppá 35.000.000- sem tekið var til að kaupa framtíðar íbúðarhúsnæði verði tekið til baka að viðbættum eðlilegum vöxtum.*” Af gögnum málsins að um sé að ræða lán sem sóknaraðili tók hjá GF 18. október 2007 að jafnvirði kr. 35.000.000 í tveimur nánar tilgreindum erlendum myntum.

Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykkt fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, fjallar nefndin ekki um mál, sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar. Samkvæmt b-lið 6. gr. fjallar úrskurðarnefndin ekki um kröfu viðskiptamanns sem ekki verður metin til fjár. Krafa sóknaraðila um að umþrætt lán verði „tekið til baka“ er þess eðlis að úrskurðarnefndin getur ekki kveðið upp úrskurð þar um. Þá gerir sóknaraðili ráð fyrir að lánið verði tekið til baka „að viðbættum eðlilegum vöxtum“. Ekki er þó gerð grein fyrir því af hálfu sóknaraðila hverjir þeir vextir ættu að vera eða hvað teljist eðlilegir vextir. Er krafa sóknaraðila því bæði svo óskýr og verður það illa metin til fjár að málið telst ekki tækt til úrskurðar.

Í svari sínu við athugasemdir varnaraðila hefur sóknaraðili sett fram varakröfu þess eðlis að greiðslubyrði af láni hans verði færð úr kr. 1.050.000 niður í ca (sic) kr. 600.000. Síðar í svari sóknaraðila kemur fram að greiðslubyrði af láninu sé nú kr. 1.550.000 á þriggja mánaða fresti, en verði eftir greiðsluáðlögun ca (sic) kr. 1.050.000. Engin gögn hafa verið lögð fram til stuðnings kröfunni og hana var ekki finna í kvörtun sóknaraðila. Þá hefur krafan heldur ekki af hálfu sóknaraðila verið borin undir varnaraðila til samþykktar eða synjunar. Er því ekki unnt að taka kröfuna til efnismeðferðar.

Með vísan til alls framanritaðs verður ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 27. apríl 2010.